

BİR İFSÂD HAREKETİ OLARAK TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ PROJESİ-6:

2011 İSTANBUL SÖZLEŞMESİ VE 6284 SAYILI YASA ASİMİLASYON VE KENDİ KENDİNİ SÖMÜRGELEŞTİRME PROJESİDİR

Burhanettin CAN – Umran Dergisi Ekim 2019

6284 Sayılı Aileyi Koruma(!) Yasası, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ve 4721 Türk Medeni Kanunu, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve 2011 İstanbul Sözleşmesi referans alınarak hazırlanmıştır. Tüm bu yasa ve uygulama yönetmeliklerinde kullanılan dil, kavramlara yüklenen anlamlar, kavramlara yapılan vurgular ve şiddet kavramına çizilen çerçeve, bir *psikolojik savaş* mantığının ürünüdür. Özellikle, “sözlü” ve “psikolojik şiddete” ilişkin tanımlama, ahlak sisteminin kullandığı her türlü kınama ve sözlü müeyyideyi imkânsız hale getirmektedir. O nedenle 2011 İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Yasa’nın ahlak sistemi üzerinde yapacağı tahribatı ele alıp değerlendirmekte fayda vardır. Bu yazıda bu konu ele alınmaktadır.

Ahlak Nedir?

Ahlak kelimesi: Arapça bir kelime olup, huy, seciye, mizaç manasına gelen *hulk* (veya *hulûk*) kelimesinin çoğuludur. *Hulk*; din, tabiat ve seciye mânâlarına gelir. İnsanın beden ve ruh bütünlüğü ile alâkalıdır.¹

Literatürde ahlak ile ilgili yapılmış değişik tanımlamalar mevcuttur.² İslâm âlimleri arasında yaygın olan tarif: “Ahlak nefiste yerleşen bir melekedir ki, fiil ve davranışlar fikri bir zorlamaya ihtiyaç olmadan, bu meleke sayesinde kolaylıkla ortaya çıkar.” Ahmet Rıfat; tarifte geçen “nefiste yerleşen meleke” ifadesini, “Kâtibin bir şey yazarken harf harf düşünmediği, saz çalan kimsenin çaldığı sazın ahengini nağme nağme düşünmediği gibi, ahlaki fiilin de kendiliğinden meydana gelmesi icap eder.”³ diyerek açıklamıştır.

Literatüre yansıyan ahlaka ilişkin tariflerin analizinden ahlakın değerler sistemine dayandığı görülmektedir. Ahlakın temel fonksiyonu, değerler sisteminin ön gördüğü hayat tarzının korunmasıdır. Ahlakın ön gördüğü koruma, herhangi bir kanun gücü içermemektedir. Sergilenen bir söz, davranış ve bir fiil karşısında fertlerin içselleştirilmiş olarak kendiliğinden olumlu ya da olumsuz bir tarzda tepkisini ortaya koyması ahlakın kullandığı güçtür. Burada yergi ya da övgü vardır. ‘ayıp’, ‘utan’, ‘Allahtan kork kullardan utan’, ‘terbiyesiz herif’, ‘ahlaksız’ gibi ifadelerin kullanılması ile meydana getirilen bir baskı söz konusudur. Toplum tarafından içselleştirilme ve kendiliğindenlik, ahlakı etkili kılan ana unsurdur.

¹ TDV İslam Ansiklopedisi, “Ahlak” maddesi, İstanbul.

² TDV İslam Ansiklopedisi, “Ahlak” maddesi, İstanbul. *Türkçe Sözlük*, Türk Dil Kurumu, Ankara, 2005. Doğan D.M., *Büyük Türkçe Sözlük*, Pınar Yayınları, İstanbul, 2005.

³ İbrahim Canan, *Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi*, Akçağ Yayınları.

Toplumun ya da bireylerin böylesi bir tepki verebilmesi, ortak bir tavır belirlemesi, toplumun bireyleri arasında değerlere dayanan güçlü ortak paydaların olması ile mümkündür. Zaten ortak payda yoksa toplum, kimliğini kaybetmekte ve sürüleştirmekte, kalabalıklara dönmektedir.

Bütün bunları ve literatürdeki ahlak tanımlamalarını da göz önüne alarak daha genel bir ahlak tanımı yapmak mümkündür. Ahlak, bir değer sisteminin ön gördüğü hayat tarzını, kültür ve medeniyeti koruyan, ferdin etkileşim içerisinde olduğu kişi/toplum/kurum, tabiat/çevre, meslek/iş ile arasındaki ilişkilerini değer sistemine göre tanzim eden, fert ve toplum tarafından içselleştirilen, kendiliğinden dışa vurup tepki gösteren, kanun gücü, fiziksel ve cinsel şiddet içermeyen, yumuşak güç (soft power) kullanan ve insan tabiatına iyice yerleşmiş özel bir melekedir.

Değer sistemi, insanın ilişki kurduğu tüm alanlarla ilgili kurallar ve hükümler koyar. Bunlara ahlak kuralları denilmektedir. Ahlak sistemini oluşturan unsurları, *değer sistemi, niyet, görev ve sorumluluk, müeyyide, fiil ve içselleşme-kendiliğindenlik* olarak ifade edebiliriz.

Değer sistemleri içerisinde kural koyucu üst otoriteden gelen değerler ile o toplumun yüzyıllar içerisinde oluşturduğu örf, adet, gelenek, görenek ve töreler vardır. Örf, adet, gelenek, görenek ve törelerin yöresel özellikler içerebilmesi durumunda, ana iskelet sabit kalmak şartıyla ahlaki kurallar, yöreden yöreye değişiklik gösterebilir.

Değer sistemi, toplumun bütünü kuşatan emir ve yasakları ihtiva ettiği gibi, toplumdaki farklı yapılara, birimlere ilişkin bazı özel emir ve yasakları da ihtiva eder. Bu da, genel görev ve sorumluluklara ilave olarak daha özel görev ve sorumlulukların varlığını ön görür. Ferdin farklı görev ve sorumluluk alanlarını, ana değer sistemini ihdas eden yüksek otoriteye karşı, kendine karşı, ailesine karşı, akrabasına karşı, komşusuna karşı, topluma karşı, tabiat ve diğer canlılara karşı ve ferdin yöneticilere, yöneticilerin topluma karşı görev ve sorumlulukları olarak sınıflandırabiliriz. Bu farklı, özel görev ve sorumluluk alanları, özel ahlak kurallarının ortaya çıkmasına sebebiyet vermiştir. Bu durumda ahlak sistemleri, genel olarak, aşağıdaki alt ahlak alanlarını bünyelerinde barındırırlar:

- *Kulluk ahlakı*: Değerleri koyan yüksek otoriteye karşı uyulacak ahlaki kurallar.
- *Ferdi ahlak*: Ferdin bizzat kendisine karşı uyması gereken ahlaki kurallar.
- *Aile ahlakı*: Aile ilişkilerine ilişkin ahlaki kurallar.
- *Akrabalık ahlakı*: Akrabalık ilişkilerine ilişkin ahlaki kurallar.
- *Komşuluk ahlakı*: Komşuluk ilişkilerine ilişkin ahlaki kurallar.
- *Sosyal ahlak*: Toplumsal ilişkilere ilişkin ahlaki kurallar.
- *Devlet ahlakı*: Yöneten ve yönetilen ilişkilerine ilişkin ahlaki kurallar.
- *Çevre ahlakı*: Tabiatla ve diğer canlılarla ilişkilerle ilgili ahlak kuralları.
- *Meslek ahlakı*: Meslek veya işin gerektirdiği kurallara uyma sorumluluğu

Bu alt alanlar için ihdas edilen kurallar, birbirlerini karşılıklı olarak etkilerler. Ferdi ahlak için konan kurallar, diğer tüm ahlak alanlarını derinden etkiler.

İlk Ahlak Sistemleri

Ahlak sistemleri, ilk insanın yaratılışı ile birlikte İblis ile Hz. Âdem arasında ki mücadele sürecinde ortaya çıkar. Hz. Âdem ve eşi cennete yerleştirildiklerinde, kendilerine vazedilen emir yasaklarla belirlenen bir hukuk ve bir ahlak sistemi ortaya çıkmıştır. Kur'ân-ı Kerim'de yaratılışı anlatan ayetlerde bunu çok rahat bir şekilde görebilmekteyiz. (2/35-39, 7/19, 7/12-28, 17/61-63, 20/117-123, 38/75-85, 15/32-43)

Allah, Hz. Âdem ve eşine cennetteki hayatları ile ilgili gerekli olan değerleri, emir ve yasakları, helal ve haramları, tehlikeleri bildirdikten sonra, bunlara uymaması durumunda başlarına geleceklerle ilgili gerekli bilgiyi vermiştir. Emir ve yasaklarla ilgili kullanılan, yasaklar ihlal edildikten sonra kullanılan, İblisin isyanı ile ilgili kullanılan ve hidayetçilerle ilgili kullanılan kavramlar, ahlak sistemine ilişkin kavramlardır. Bunların, *dini merkezli, ferdi ahlak, komşuluk ahlakı, sosyal ahlak ve çevre ahlakı* ile ilgili olduğuna dikkat edilmelidir.

Yaratılış olayında ahlak sistemi açısından dikkat edilmesi gereken bir nokta da, iki kişilik bir aile ve bir toplumun var olmasıdır. Komşuları ise düşmanları olan İblis'tir. Yukarıda kullanılan ve de suç işleme sonrasında nedâmet duymalarından, tevbe edip af dilemelerinden, nefislerine zulüm ettiklerini söylemelerinden, değer koyan üst otorite olan Allah'a karşı gösterilen kulluk ahlakı; kendileri ile ilgili kınama, yargılama yaptıkları için fert, aile ve sosyal ahlak boyutunun var olduğunu söyleyebiliriz.

Ahlak sistemi ile ilgili tüm unsurlar, İblis açısından da incelenebilir. İblis nedâmet duymayıp üst otorite olan Allah'ı suçlamaktadır. Komşularına kötülük düşünmekte, onlara yalan söyleyerek aldatmaktadır. Mahiyetini bildiği şeylerle ilgili tam ters bilgiler vermektedir. Dolayısıyla tarihte ki ilk ve en büyük yalancı, hilekâr ve tuzak kurucu İblis'tir.

Ahlak açısından dikkat çeken bir başka nokta ise, Hz. Âdem ve eşinin çıplaklığa karşı gösterdikleri tepkinin, hayâ duygusu, içselleştirilmiş bir kendiliğindenlik şeklinde tezahür etmiş olmasıdır. Bu kendiliğinden vuku bulan tepki, insan fitratına yerleştirilmiş bir meleke-den-yazılımdan- dolayı meydana gelmiş olabilir. Bu durumda ahlakın iki bileşeni olduğunu söyleyebiliriz:

1. Yaratılıştan insan bünyesine yerleştirilen ahlakla ilgili bilgi.
2. Değerlerin ve kuralların eğitim yoluyla kazanılması ile oluşan bilgi.

İki Ana Ahlak Sistemi: Güzel Ahlak, Kötü Ahlak

İblis'in isyan edip insanoğluna savaş açması ve Allah tarafından kendisine belli bir vakte kadar yaşama izni verilmesi ile iki farklı değer koyucu otorite var olmuştur: Allah ve İblis.

İblis, tevhidi değerleri çarpıtıp doğruyu yanlış, yanlış doğru, helali haram, haramı helal göstereceğine dair yemin etmiştir. Bunu göz önüne alırsak şeytanı değerler, ya tevhidi değerlere tamamen karşı, ya da tevhidi değerlerin çarpıtılmış, saptırılmış, tahrif edilmiş şeklindedir.

İnsan fitratının bir ifadesi olduğu için tevhide değer sistemi, insanı huzura mutluluğa götürür. Buna dayanan ahlak sistemi de güzeldir, yücedir ve doğrudur. Şeytani değer sistemi, insan fitratına zıt olduğu için buna dayanan ahlak sistemi de, kötüdür, aşağıdır ve de yanlıştır.

Dolayısıyla yaratılış olayından günümüze *güzel ve kötü ahlak* olmak üzere iki ahlak sistemi, iki ayrı kaynaktan beslenerek nesilden nesle intikal ederek gelmiştir. Güzel ahlakla ilgili yaklaşık 18 ana kavram vardır ve bunlar tüm alt alanlarla ilişkilidir. Bunlar, *âr, hayâ, edeb, iffet, namus, vakar, mizac, fitrat, birr, rıfk, zühd, sılâ-ı rahîm, sabır, verâ, sehâvet, kerem, hak ve adalet* kavramlarıdır.

Kötü ahlakla ilgili yaklaşık 18 ana kavram vardır ve bunlar da, tüm ana alt alanlarla ilişkilidir. Bunlar da, *yalan, lanet, gıybet, buğz, koğuculuk, zan, tecessüs, tartışmacılık, hamr, hased, nifak, zulm, tekfir, fahşâ, kibir, hile, katılma, ğulûl* kavramlarıdır.

Peygamberler, Allah'tan vahiy aracılığıyla bilgiyi alıp insanlığa ulaştırarak güzel ahlakı ihya etmek ve yerleştirmek için çalışmışlardır. Hz. Âişe'nin (radiyallahu anhâ) "Resûlullah'ın ahlakı Kur'an'dır." demesi, peygamberin getirdiği ahlak sisteminin tamamen vahye dayandığı anlamına gelmektedir.

Peygamberler, Allah'ın takdir ettiği aralıklarla insanlığa gönderilerek güzel ahlak sisteminin nesilden nesile intikali etmesini sağlamışlardır. Kur'an-ı Kerim'de peygamberimizle ilgili olarak "*Ve şüphesiz sen, pek büyük bir ahlak üzerindesin.*" (68/4) denmesi, bu silsilenin varlığına güzel bir işarettir. Nitekim Hz. Muhammed (s), "*Ben ahlakî prensipleri tamamlamak üzere gönderildim.*" buyurarak peygamberler silsilesinin getirdiği ahlak sistemini tamamlamak için gönderildiğini ifade etmiştir.

İblis'in ihdas ettiği değer sistemine dayanan ahlak sistemi, kötü ahlak sistemidir. Çünkü insan fitratına zıttır ve de İblis, insanın helak olmasını istemektedir. Tarihi süreç içerisinde İblis'in yolundan gidip peygamberlerin inşa ve ihya ettiği ahlak sistemini bozanlar, Tağutlar, İblis'in elçileri olarak görev ifa edip, kötü ahlakı inşa etmeye çalışmaktadırlar (2/257; 16/36).

Güzel Ahlak Sistemi: İslâm Ahlak Sistemi

İslâm ahlak sisteminde, üst otorite Allah'tır. Bu ahlak sistemi, tevhide değerleri merkez alarak inşa edilmiştir. Amacı, tevhide değerlerin ön gördüğü bir hayat tarzının inşa edilmesi, ihya edilmesi ve de korunmasını sağlamaktır. İslâm ahlakındaki niyet unsuru Allah rızası, fiil unsuru ise sâlih ameldir. İslâm ahlak sisteminde niyet çok önemli bir unsurdur. Çünkü amelle niyet arasında ciddi bir bağ vardır. Hz. Peygamber (s.)'in; "*Muhakkak ki, ameller niyetlere göredir.*"⁴ sözü, bu olgunun en güzel ifadesidir.

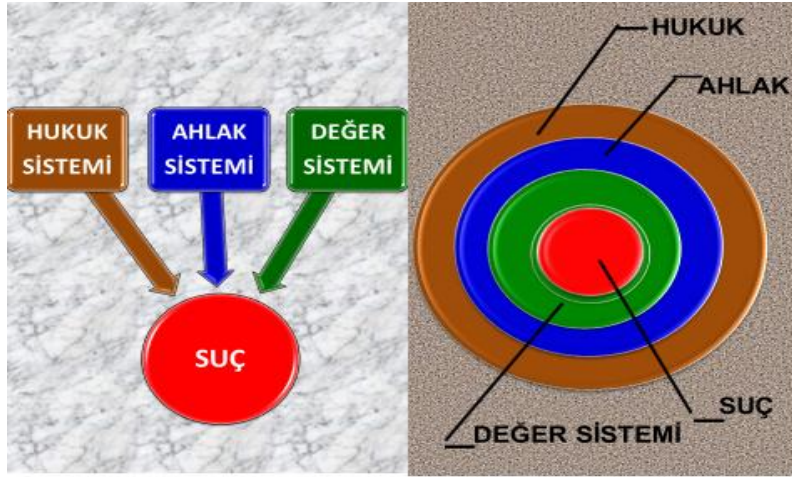
İslâm ahlak sisteminin dayandığı temelleri ortaya koyan birçok anahtar kelime vardır. Bu kavramların tümü, iman kavramı ile yakından ilişkilidir: "Resûlullah (s.): "*Müminler ara-*

⁴ Sahih-i Buhari, 1401, K. İman: 41 c. I, s.19. İstanbul.

sında imanca en kâmil olanı, ahlakça en güzel olanıdır. En hayırlınız da ailesine hayırlı olanıdır.”⁵ “İman yetmiş türdür. En üstünü 'Lâ ilâhe illâllah'tır, en aşağısı da yol üzerinde insanlara eziyet verecek bir şeyi kaldırmaktır. Hayâ da imanın bir bölümüdür.”⁶

İslâm âlimlerine göre İslâm dininin gayesi, beş temel esası koruma altına almaktır: Dini, nefsi, aklı, nesli, malı. Bu esasın, ahlakı ilgilendiren tüm alt alanlarla doğrudan ya da dolaylı bir ilişkisi vardır. O nedenle güzel ahlakın ana gayesi bu 5 temel alanın korunmasıdır. Bu beş temel esasın korunması için tevhide değerler birçok emir ve yasak ihtiva etmektedir. O nedenle İslâm âlimleri, İslâm ahlakının bir görev ve sorumluluk ahlakı olduğunu belirtirler.

Herhangi bir suç ve kötülük karşısında olaya, ya da olguya ilk müdahale eden değer sistemidir. Değer sistemi engel olamıyorsa, ahlak sistemi devreye girer; o da mani olamıyorsa hukuk sistemi devreye girer (Şekil 1). Bu etkileşimin en güzel örneği Hz. Yusuf'un başına gelen olayda rahatlıkla görülebilir (12 Yusuf 22-35).

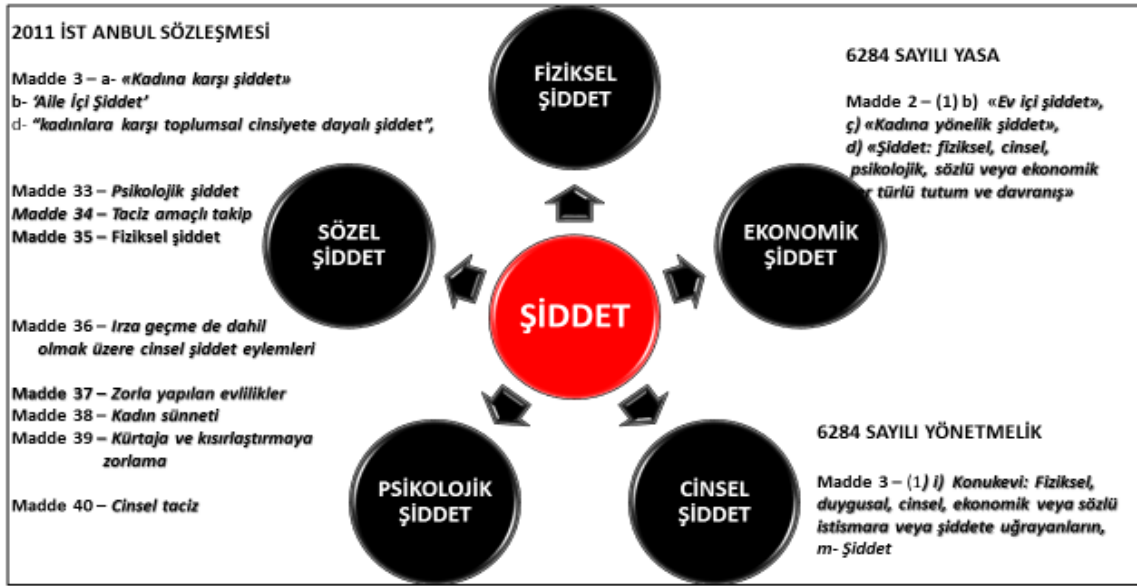
Şekil-1: Değer Sistemi- Ahlak- Hukuk-Suç ilişkisi

2011 İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Yasadaki Muğlâk Kavramların Sebep Olacağı Zihinsel Tahribat

2011 İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Yasa'nın muhtevası ile ahlak sisteminin muhtevası arasındaki çatışmayı daha doğrusu savaşı daha iyi görebilmek için öncelikle bu iki yasada yer alan şiddet tanım ve çeşitlerini göz önüne almamızda fayda vardır (Şekil 2). Çünkü İstanbul Sözleşmesinin temel dayanağı şiddet olgusudur. Sözleşmede fiziksel, ekonomik, cinsel, psikolojik ve sözel şiddet olmak üzere beş farklı şiddet türü yer almaktadır.

⁵ Tirmizî, Radâ 11, (1162); Ebu Dâvud, Sünnet 16, (4682). Buhârî, Edeb: 39.

⁶ Ebû Dâvud, Sünnet: 14.

Şekil 2: 2011 İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Yasalarda Şiddet Türleri

2011 İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Yasa ve uygulama yönetmeliği incelendiğinde aile ortamı sanki bir savaş ortamıdır. Özellikle 2011 İstanbul Sözleşmesinin pek çok maddesinde şiddet kavramı bir şekilde geçmektedir.

2011 İstanbul Sözleşmesinde yer alan şiddet ile ilgili kavramlar şunlardır: “Kadına karşı şiddet”, “aile içi şiddet”, “kadınlara karşı toplumsal cinsiyete dayalı şiddet”, “toplumsal cinsiyet ayrımcılığı”, “psikolojik şiddet”, “fiziksel şiddet”, “cinsel şiddet”, “cinsel taciz”, “taciz amaçlı takip”, “ırza geçme de dâhil olmak üzere cinsel şiddet eylemleri”, “zorla yapılan evlilikler”, “kadın sünneti”, “kürtaja ve kısırlaştırmaya zorlama”, “kadına karşı şiddetin yapısal özelliğinin toplumsal cinsiyete dayandığı”, “toplumsal cinsiyete dayalı şiddet”, “toplumsal cinsiyet temelli bir şiddet eylemi anlayışıyla”, “toplumsal cinsiyete dayalı şiddetin kadın mağdurları”, “kadın olduğu için yöneltilen şiddet”, “sözde “namus” adına işlenen suçlar”, “kadınlara karşı ayrımcılık yapan yasa ve uygulamalar”, “kadınların güçlendirilmesine ilişkin politikalar”, “kadınların daha aşağı düzeyde olduğu düşüncesi”, “kadınların ve erkeklerin toplumsal olarak klişeleşmiş rollerine dayalı ön yargıların, törelerin, geleneklerin ve diğer uygulamaların kökünün kazınması”, “toplumsal klişelerden arındırılmış toplumsal cinsiyet rolleri”, “kadınların ve erkeklerin sosyal ve kültürel davranış kalıplarının değiştirilmesi”, “kadınlara karşı şiddetin ve aile içi şiddetin toplumsal cinsiyet boyutlu bir anlayışa dayalı olması”, “arabuluculuk ve uzlaştırma da dahil olmak üzere, zorunlu anlaşmazlık giderme alternatif süreçlerini yasaklamak”.

6284 Sayılı Yasa ve yönetmeliğinde yer alan şiddet ile ilgili kavramlar şunlardır: “Şiddet”, “ev içi şiddet”/“aile içi şiddet”, “kadına yönelik şiddet”, “şiddet mağduru”, “şiddet önleme ve izleme merkezleri”, “şiddet uygulayan”, “tedbir kararı”, “gecikmesinde sakınca bulunan hal”, “önleyici tedbir kararı”, “geçici koruma”, “hayati tehlike”, “korunan kişi”, “fiziksel, cinsel, psikolojik, sözlü veya ekonomik her türlü tutum ve davranış”, “şiddetin uygu-

landığı hususunda delil veya belge aranmaz”, “bu kanun kapsamındaki şiddetin sonlandırılması için çalışan ilgili sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği yapmak”, “fiziksel, duygusal, cinsel, ekonomik veya sözlü istismara veya şiddete uğrayanların”, “korunan kişinin talebi”, “çocuklarına yaklaşmaması”.

2011 İstanbul Sözleşmesinin 1. Maddesi Sözleşmenin maksatlarını ifade etmektedir. 1. Maddede tam 9 kez şiddet kavramı kullanılmaktadır. Şiddet kavramının bu kadar bol kullanıldığı bir sözleşmede ya da yasada beklenti, şiddeti ve türlerini kendi içinde tutarlı ve fakat teferruattan arı olacak tarzda tanımlamak olmalıydı ve tüm maddelerde bu tanımla uyumlu bir şekilde şiddet kavramı kullanılmalıydı. Yukarıda belirtilen kavramların tanımlandığı ya da geçtiği yerlere bakıldığında zaman kavramlarında bir muğlaklığın olduğu görülmektedir.

İstanbul Sözleşmesi, 6284 Yasa ve yönetmeliğinde “kadına karşı şiddet”, “aile içi şiddet”, “ev içi şiddet” tanımları yapılmaktadır: “İstanbul Sözleşmesi Madde 3- Bu Sözleşme maksatlarıyla: a- “kadına karşı şiddetten”, kadınlara karşı bir insan hakları ihlali ve ayrımcılık anlaşılacak ve bu terim, ister kamu ister özel yaşamda meydana gelsinler, söz konusu eylemlerde bulunma tehdidi, zorlama veya özgürlüğün rastgele bir biçimde kısıtlanması da dahil olmak üzere, kadınlara fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik zarar ve acı verilmesi sonucunu doğuracak *toplumsal cinsiyete dayalı tüm şiddet eylemleri* olarak anlaşılacaktır;

Madde 3- b- “aile içi şiddet”, eylemi gerçekleştiren, mağdurla aynı ikametgâhı paylaşmakta olsun veya olmasın veya daha önce paylaşmış olsun veya olmasın, *aile içinde veya aile biriminde* veya mevcut veya daha önceki eşler veya *birlikte yaşayan bireyler arasında* meydana gelen *fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik şiddet eylemleri* olarak anlaşılacaktır;

d- “kadınlara karşı *toplumsal cinsiyete dayalı şiddet*”, bir kadına karşı, *kadın olduğu için yöneltilen veya kadınları orantısız bir biçimde etkileyen şiddet* olarak anlaşılacaktır;”

“6284 Sayılı Yasa Madde 2- 1 b) *Ev içi şiddet*: Şiddet mağduru ve şiddet uygulayanla aynı haneyi paylaşmasa da aile veya hanede ya da aile mensubu sayılan diğer kişiler arasında meydana gelen her türlü fiziksel, cinsel, psikolojik ve ekonomik şiddeti,

1 ç) *Kadına yönelik şiddet*: Kadınlara, yalnızca kadın oldukları için uygulanan veya kadınları etkileyen cinsiyete dayalı bir ayrımcılık ile kadının insan hakları ihlaline yol açan ve bu kanunda şiddet olarak tanımlanan her türlü tutum ve davranışı;”

1 d) *Şiddet*: Kişinin, fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik açıdan “zarar görmesiyle veya acı çekmesiyle sonuçlanan veya sonuçlanması muhtemel hareketleri, buna yönelik tehdit ve baskıyı ya da özgürlüğün keyfi engellenmesini de içeren, toplumsal, kamusal veya özel alanda meydana gelen fiziksel, cinsel, psikolojik, sözlü veya ekonomik her türlü tutum ve davranışı,” (“6284 yönetmelik Madde 3- m’deki şiddet tanımı aynıdır.)

Bu maddelerde yer alan “ ‘kadına karşı şiddetten’, kadınlara karşı bir insan hakları ihlali ve ayrımcılık anlaşılacak” cümlesinde şiddetin ayrımcılıkla ilişkilendirilmesi ve Sözleşmede ayrımcılığın tanımlanmamış olması, uygulamada keyfilikler getirecek, yargıca göre cezai müeyyideler değişecektir. Ayrıca “özgürlüğün rastgele bir biçimde kısıtlanması” ifadesinde “rastgele kısıtlama” kavramsallaşmasında “rastgeleliği” tayin edecek etken nedir? Rastgele olmakla olmamak arasındaki sınır nasıl belirlenmektedir? Bu soruların cevapları Sözleşmede bulunmamaktadır.

“Kadınlara fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik zarar ve acı verilmesi sonucunu doğuracak *toplumsal cinsiyete dayalı* tüm şiddet eylemleri olarak anlaşılacaktır” ifadesinde, kadınlara uygulanan bir şiddetin “*toplumsal cinsiyete dayalı*” olup olmadığını ölçüsü nedir? Bu ayırım neye göre ve kim tarafından yapılmaktadır ya da yapılacaktır?

Beşeri zaatlardan dolayı ortaya konan her türlü tepki ya da şiddeti, toplumsal cinsiyete dayandırmaktaki amaç nedir?

“Kadınlara karşı *toplumsal cinsiyete dayalı şiddet*”, “kadınları orantısız bir biçimde etkileyen şiddet olarak anlaşılacaktır” ifadesinde “*orantısız bir biçimde etkileyen şiddet*” ifadesinin “*toplumsal cinsiyetle*” bağı nasıl ve niçin kurulmuştur? anlaşılamamaktadır.

Benzer şekilde Sözleşmenin giriş kısmında “*Kadına karşı şiddetin yapısal özelliğinin toplumsal cinsiyete dayandığını ve kadına karşı şiddetin, kadınların erkeklere nazaran daha ast bir konuma zorlandıkları en önemli sosyal mekanizmalardan biri olduğunun bilincinde olarak;*” cümlesinde “*Kadına karşı şiddetin yapısal özelliği*”, “*toplumsal cinsiyete*” ile irtibatlandırılırken hangi veriler esas alınmıştır? Böyle veriler elde mevcut mudur? Elde sağlam veriler yok ise bu bağlantı hangi amaçla ve niçin kurulmuştur?

2011 İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Yasada Ahlak Sistemine Açılan Savaş

2011 İstanbul Sözleşmesinin ve buna dayanarak hazırlanan 6284 Sayılı Yasanın bir aile yıkım projesi olduğunun en güzel göstergesi, ahlak sisteminin öngördüğü müeyyideleri (yumuşak güç kullanmayı) şiddet kavramının kapsam alanına almış olmasıdır. (Okuyucunun bu kısmı daha iyi anlayabilmesi ve değerlendirebilmesi için ahlak kısmına bir kez daha bakmasında fayda vardır.)

Yukarıdaki bölümde dikkat çektiğimiz nokta, kavramların tanımlanmamış olması, tanımlananların da çok muğlak ve esnek olarak tanımlanmış olmasıdır. 6284 Sayılı Yasa ve yönetmeliğinde şiddet tanımı yapılmakta fakat “fiziksel, cinsel, psikolojik, sözlü veya ekonomik her türlü tutum ve davranışı,” cümlesinde yer alan fiziksel, cinsel, psikolojik, sözlü veya ekonomik şiddet kavramları tanımlanmamaktadır. Sözlü şiddetle psikolojik şiddet arasındaki sınırın ne olduğu belli değildir. Oysa İstanbul Sözleşmesinin 3. Maddesi, tanımlara ayrılmıştır ve bu şiddet türlerinin hiçbiri orada tanımlanmamaktadır. Ancak İstanbul Sözleş-

mesinin 33. 35-40. Maddelerinde psikolojik, fiziksel ve cinsel şiddet kavramlarına tanımları gereği gibi yapılmadan yer verilmiştir:

“İstanbul Sözleşmesi Madde 33- Psikolojik şiddet

Taraflar bir şahsın psikolojik bütünlüğünü zorlamayla veya tehditlerle ciddi bir şekilde bozmaya yönelik kasıtlı girişimlerin cezalandırılmasını temin edecek *gerekli yasal veya diğer tedbirleri alacaklardır.*”

“İstanbul Sözleşmesi Madde 35- Fiziksel şiddet

Taraflar başka bir şahsa karşı kasten fiziksel şiddet eylemlerinde bulunmanın cezalandırılmasını temin edecek gerekli yasal veya diğer tedbirleri alacaklardır.”

“İstanbul Sözleşmesi Madde 36- Irza geçme de dahil olmak üzere cinsel şiddet eylemleri

1- Taraflar aşağıdaki kasten gerçekleştirilen eylemlerin cezalandırılmasını sağlamak üzere gerekli yasal veya diğer tedbirleri alacaklardır:

a- Başka bir insanla, rızası olmaksızın*, herhangi bir vücut parçasını veya cismi kullanarak, cinsel nitelikli bir vajinal, anal veya oral penetrasyon gerçekleştirmek;

b- Bir insanla, rızası olmaksızın*, cinsel nitelikli diğer eylemlere girişmek;

c- Başka bir insanın, rızası olmaksızın*, üçüncü bir insanla cinsel nitelikli eylemlere girmesine neden olmak.

2- Rıza, mevcut koşullar bağlamında değerlendirilmek üzere, *şahsın özgür iradesi sonucunda gönüllü olarak verilmelidir.*

3- Taraflar 1. fıkrada yer alan hükümlerin aynı zamanda iç hukukta kabul edilmiş olan, eski veya mevcut eşlere veya birlikte yaşayan bireylere karşı gerçekleştirilmiş eylemler için de geçerli olmasının temin edilmesi için gerekli yasal veya diğer tedbirleri alacaklardır.”

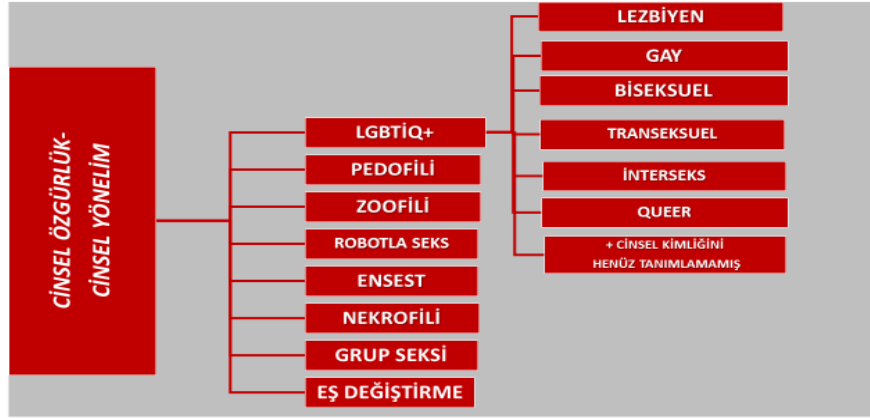
“İstanbul Sözleşmesi Madde 40- Cinsel taciz

Taraflar *bir şahsın onurunu ihlal etme etkisi yaratan veya bu maksatla gerçekleştirilen, ve özellikle de aşağılayıcı, düşmanca, hakaretamiz, küçük düşürücü veya saldırgan bir ortam yaratırken, her türlü istenmeyen, cinsel mahiyette sözlü veya sözlü olmayan veya Fiziksel davranışın cezai veya diğer yasal yaptırıma tabi olmasını temin etmek üzere gerekli yasal veya diğer tedbirleri alacaklardır.*”

Bu maddelerin tümü bir şekilde ahlak sistemi ile alakalıdır. Cinsel şiddet ve cinsel taciz ile ilgili maddelerde ayrıntı verildiği için bu maddelerin öne çekilerek ahlak sistemi ile olan ilişkilerini değerlendirmek yararlı olacaktır. Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için İstanbul Sözleşmesinin 4. Maddenin 3. fıkrasını hatırlamakta fayda vardır:

“İstanbul Sözleşmesi Madde 4-3- Taraflar bu Sözleşme hükümlerinin, özellikle de mağdurların haklarını korumaya yönelik tedbirlerin, *cinsiyet, toplumsal cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasi veya başka tür görüş, ulusal veya sosyal köken, bir ulusal azınlıkla bağlantılı olma, mülk, doğum, cinsel yönelim, toplumsal cinsiyet kimliği, sağlık durumu, engellilik, medeni hal, göçmen veya mülteci statüsü veya başka bir statü gibi, herhangi bir temele dayalı olarak ayrımcılık yapılmaksızın uygulanmasını temin edeceklerdir.*”

Bu maddede “cinsel yönelim” denilen bünyesinde her türlü cinsel sapma hareketini barındıran bir kavrama (Şekil 3), üstü kapalı bir şekilde meşruiyet kazandırılmış ve her türlü ahlaki müeyyidenin uygulanmasından muaf tutulmuştur.

Şekil-3: Cinsel Yönelimin Kapsam Alanı

Ayrıca İstanbul Sözleşmesinin 36. Maddesinde “rıza” olduktan sonra, bizim dinimize, kültür ve medeniyet kodlarımıza göre “sapkınlık”, “çirkin hayâsızlık” ve “gayrı meşru” olan her şey meşrudur, yapılabilir ve de bunları hiçbir ahlaki ve de hukuki müeyyide uygulanamaz. Oysa Kur’ân-ı Kerim’e ve hadisler göre “zina günahtır”, “suçtur” ve hem ahlaki hem de hukuki “müeyyidesi vardır” (4/15, 25; 17/32; 24/2-9; 25/68; 33/30; 60/12; 65/1; Hadisler). Meramımı anlatmak açısından birkaç ayetin metnine yer vermekte fayda vardır:

“Zinaya yaklaşmayın, şüphe yok o, 'çirkin bir hayâsızlık' ve kötü bir yoldur.” (17 İsrâ 32)

“Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun.” (24 Nûr 2)

“Ebû Hüreyre (r.a.): Allah bir beldeyi helak etmek istediğinde, orada zinanın açıkça işlenmesine fırsat verir.”⁷

Hz. Peygamber (s.): Zinadan sakının! Onun dört kötü neticesi vardır. Yüzün nuruna giderir. Rızkı keser. Rahman olan Cenab-ı Hakkı gazaba getirir. Deriyi de ateşe atar.⁸

⁷ Deylemi, Müsnedü'l-Firdevs; [1:266, Hadis No: 402].

⁸ Taberânî Evsaf; [3:130, Hadis No: 2924]

Bu ayet ve hadislere göre konuşmak ve hareket etmek, İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Yasa'ya göre suçtur. Daha da vahim olan, bizim inanç sistemimiz, kültür ve medeniyet kodlarımıza göre “çirkin hayâsızlık”, “fahşânın en pis ve çirkin şekli” olan “eşcinselliğin” hukuki bir meşruiyete kavuşturulmasıdır. Oysa Kur’ân-ı Kerim’de ve hadislere göre eşcinsellik en ağır suçlardan ve eylemlerden biridir ve toplumların helak nedenidir. (6/86; 7/80-84; 11/70-89; 15/59-77; 21/74-75; 26/160-175; 27/56-59; 29/25-35; 37/133-138; 38/13; 50/13; 54/33-39).

“Lut’u da gönderdik, milletine “Dünyalarda hiç kimsenin sizden önce yapmadığı bir hayâsızlığı mı yapıyorsunuz? Siz kadınları bırakıp erkeklere yaklaşıyorsunuz, doğrusu çok aşırı giden bir milletsiniz.” dedi. (7/80-81). “Ve onların üzerine bir (azap) sağanağı yağdırdık. Suçlu-günahkârların uğradıkları sona bir bak işte.” (7/84). “Buyruğumuz gelince oraların altını üstüne getirdik; üzerine Rabbinin katından, işaretli olarak yığın yığın sert taş yağdırdık. Bunlar zalimlerden hiçbir zaman uzak olmayacaktır.” (11/82-83). “Şüphesiz onlar, bozulmaya uğrayan kötü bir kavimdi.” (21/74). “...onlar, sarhoşlukları içinde körsersemdiler.” (15/72). “Allah’ın sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıp da, insanlar içinden erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Doğrusu siz sınırı aşmış (sapık) bir kavimsiniz!” (26/165-166). “... yine de o çirkin utanmazlığı yapacak mısınız?” (27/54). “...Gerçek şu ki, biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular.” (29/31). “Şüphesiz biz, fasıklık yapmalarından dolayı, bu ülke halkının üstüne gökten iğrenç bir azap indireceğiz.” (29/34). “Yine de akıllanmayacak mısınız?” (37/138). “Sonra geride kalanları yerle bir ettik. Ve üzerlerine bir yağmur yağdırdık; uyarılıp-korkutulanların yağmuru ne kadar da kötü.” (26/172-173). “Resûlullah (s.): “Âmâyı yoldan men eden melundur. Bir hayvana temasta bulunan melundur. Lut kavminin iğrenç fiilini işleyen melundur.”⁹

Yukarıdaki ayet ve hadislerde geçen “hayâsızlığı mı yapıyorsunuz?”, “çok aşırı giden bir milletsiniz”, “suçlu-günahkârların uğradıkları sona bir bak”, “bunlar zalimlerden hiçbir zaman uzak olmayacaktır”, “bozulmaya uğrayan kötü bir kavim”, “sarhoşlukları içinde körsersem”, “sınırı aşmış (sapık) bir kavim”, “çirkin utanmazlık yapmak”, “zalim”, “fasıklık yapmak”, “gökten iğrenç bir azap indirmek”, “işaretli olarak yığın yığın sert taş yağdırmak”, “yerle bir ettik”, “üzerlerine bir yağmur yağdırdık”, “uyarılıp-korkutulanların yağmuru ne kadar da kötü”, “akıllanmayacak mısınız?” ve “Lut kavminin iğrenç fiilini işleyen melundur” ifadeleri, 2011 İstanbul Sözleşmesine ve 6284 Sayılı Yasa ve yönetmeliğine göre sözlü şiddet ve psikolojik şiddet kapsamına girmektedir. Dolayısıyla bu kavramların geçtiği hiçbir ayet kullanılamaz. Hukuki bir terim kullanmak gerekirse bunlar gibi olan ya da benzeyen ayet ve hadisler 2011 İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Yasa tarafından mülga edilmişlerdir/etkisiz kılınmışlardır, hatta suç ifadelerine indirgenmişlerdir.

⁹ Müslim, Edahi 43, (1978); Nesâî, Dahaya 34, (7, 232).

Dolayısıyla 2011 İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Yasa yürürlükte oldukları sürece, kültür ve medeniyetimizin öngördüğü Ahlak sisteminin müeyyideleri kapsamına giren pek çok kavramı (Şekil 4) kullanmak artık suçtur.

AHLAK SİSTEMİNİN KULLANDIĞI MÜEYYİDE SİSTEMİ İPTAL OLACAK	
	<i>Hayasızlık/Çirkin Hayasızlık Yapıyorsun</i> (7/80-84; 17/32; 21/74; 33/30; 65/1)
	<i>Çok Aşırı Giden Bir İnsansın/Topluluksun</i> (7/80-84)
	<i>Allah'ın Azabı/İğrenç Azabı/Cezası Üzerinize Olsun.</i> (7/80-84; 29/34; 25/68)
	<i>Allah'ın Azap Yağmurunu Hak Ettiniz</i> (26/173; 27/58)
	<i>Suçlu-günahkârların Uğradıkları Son Başınıza Gelsin</i> (7/80-84)
	<i>Hep Kötülük İşliyorsunuz/Ne Fena insansın</i> (11/78)
	<i>Allah'tan Kork/Korkun</i> (11/78)
	<i>Akılın Başında mı?</i> (11/78)
	<i>Aklını Başına Al</i> (11/78)
	<i>Akıllanmayacak mısınız?</i> (37/138)
	<i>Melun Herif/Ne Melun İnsansın</i> (Hadisler)

Şekil 4-a: Kültür ve Medeniyet Kodlarımıza Göre Ahlaki Müeyyideler

AHLAK SİSTEMİNİN KULLANDIĞI MÜEYYİDE SİSTEMİ İPTAL OLACAK	
	<i>Başınıza Taş Yağacak/Yağsın</i> (11/78, 82,83; 15/74; 54/34,35)
	<i>Sizin Yüzünüzden Başımıza Taş Yağacak</i>
	<i>Fesat/Fasık Bir İnsansın/Topluluksunuz</i> (21/74; 29/30, 34; 26/172)
	<i>Allah Gözünü Kör etti /Allah Gözlerini Kör Etsin</i> (54/37-8)
	<i>Sarhoşlukları İçinde Kör-Sersem-Sağırsın</i> (15/72)
	<i>Sen/Siz Sınırı Aşmış/Sapık Bir İnsansın/İnsansınız</i> (26/165-166)
	<i>Çirkin Utanmazlık Yapıyorsun/Yapıyorsunuz</i> (27/54; 29/28-30)
	<i>Zalimsin/Zalimsiniz</i> (11/78, 82,83; 29/30)
	<i>Allah zalimlerin Belasını Versin</i> (11/78, 82,83)
	<i>Zalimler Her zaman Helak olmuştur, Sen/Siz de helak olacaksınız</i> (11/78, 82, 83; 37/136-137)
	<i>Allah Belanı/Belanızı Versin</i>
	<i>Allah'ın Laneti/Gazabı Üzerinize/Buğu Üzerinize olsun</i> (24/7-9; Hadisler)

Şekil 4-b: Kültür ve Medeniyet Kodlarımıza Göre Ahlaki Müeyyideler

AHLAK SİSTEMİNİN KULLANDIĞI MÜEYYİDE SİSTEMİ İPTAL OLACAK	
	<i>Nursuz, Yüzünün/Gözünün Feri Gitti</i>
	<i>Pis Herif/Utanzmaz Herif</i>
	<i>Allah'tan Kork-Kullardan Utan</i>
	<i>Kork Allah'tan korkmaya, Kullardan Utanmayandan</i>
	<i>Kötü Yoldasın, Gittiğin Yol Yol Değil</i>
	<i>Yaptığın Münafıklıktır</i>
	<i>Müşrik Herif/İnsan</i> (60/12)
	<i>Müfteri</i> (24/4-6; 60/12)
	<i>Nefsine Zulmetme</i> (65/1)

Şekil 4-c: Kültür ve Medeniyet Kodlarımıza Göre Ahlaki Müeyyideler

2011 İstanbul Sözleşmesi Bir Asimilasyon ve Kendi Kendini Sömürgeleştirme Projesidir

Sözleşmenin 12. ve 42. Maddelerinde, Batının öngördüğü kültürel normlar hariç, diğer milletlerin kabul ettiği, benimsediği, asırların birikimi olarak meydana gelen, zenginleşen kültür, din, adet, gelenek ve törenin “kökünün kazınması” taraflardan istenmektedir:

“İstanbul Sözleşmesi Madde 12- 1- Taraflar kadınların daha aşağı düzeyde olduğu düşüncesine veya kadınların ve erkeklerin toplumsal olarak klişeleşmiş rollerine dayalı *ön yargıların, törelerin, geleneklerin ve diğer uygulamaların* kökünün kazınması amacıyla *kadınların ve erkeklerin sosyal ve kültürel davranış kalıplarının değiştirilmesine yardımcı olacak tedbirleri alacaklardır.*

Madde 12- 5- *Taraflar kültür, töre, din, gelenek veya sözde “namus” gibi kavramların bu Sözleşme kapsamındaki herhangi bir şiddet eylemine gerekçe olarak kullanılmamasını temin edeceklerdir.*”

“İstanbul Sözleşmesi Madde 42- 1- Taraflar bu Sözleşme kapsamında kalan şiddet eylemlerinin gerçekleştirilmesinden sonra başlatılan ceza davalarında *kültür, töre, din, gelenek veya sözde “namus”un* gerekçe olarak öne sürülmesinin önlenmesini temin etmek üzere, *gerekli yasal veya diğer tedbirleri alacaklardır.*”

2011 İstanbul Sözleşmesindeki, “kadınların ve erkeklerin toplumsal olarak klişeleşmiş rollerine dayalı *ön yargıların, törelerin, geleneklerin ve diğer uygulamaların* kökünün kazınması”, “*kadınların ve erkeklerin sosyal ve kültürel davranış kalıplarının değiştirilmesi*” ifadelerinde yer alan farklı kültür, din, adet, gelenek, töre ve namus gibi kavramların “kökünü kazımak” istemekle, özel bir amacın var olduğu açık edilmektedir.

Nedir bu amaç ve hedef? Bu amaç ve hedefin ne olduğu, sözleşmenin giriş bölümündeki “*Kadına karşı şiddet ve aile içi şiddetten arınmış bir Avrupa yaratmayı hedef edinerek*”, ifadesinde yatmaktadır. Yukarıdaki maddelerde geçen kavramları göz önüne aldığımızda *Batının niyeti, bu ve buna benzer sözleşmelerle muhatap ülkeleri kültürel olarak çözerek asimile etmektir. “Kadına karşı şiddet” ve “aile içi şiddet” kavramları bu amacı gizlemek için kullanılmıştır/kullanılmaktadır.* Burada, bir zamanlar Sovyetler Birliği'nin dünyadaki şartların değişimini göz önüne alarak “*Barış içinde bir arada yaşama*” tezini (*Brejnev Doktrini*), komünizmi yayma stratejisinin temel dayanağı yapmasına benzer bir durum söz konusudur.

İstanbul Sözleşmesinde “Kadına karşı şiddet” ve “aile içi şiddet” ve benzer kavramsallaştırmalarla ve bu kavramsallaştırmalara yüklenen anlamlarla diğer milletler, dinlerinden koparılarak (deizme yönlendirme) kültürel olarak bir asimilasyona tabi tutulmak istenmektedir. Bu nedenle 2011 İstanbul Sözleşmesi gizli bir sömürgeleştirme metnidir. İstanbul Sözleşmesi, batılı olmayan ülkelerin kendi kendilerini sömürgeleştirme aracı olarak kullanılmaktadır.

Yukarıda yer verdiğimiz Madde 12- 1'in “ (...) veya kadınların ve erkeklerin toplumsal olarak klişeleşmiş rollerine dayalı ön yargıların, törelerin, geleneklerin ve diğer uygulamaların kökünün kazınması amacıyla kadınların ve erkeklerin sosyal ve kültürel davranış kalıplarının değiştirilmesine yardımcı olacak tedbirleri alacaklardır.” ifadesinde bir kültürel asimilasyon ve kendi kendini sömürgeleştirme harekâtının gizlendiğinin görülmesi gerekir.

Sonuç: 2011 İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Yasa İvedilikle Fesh Edilmelidir!

Hukuk; toplumun benimseyip içselleştirdiği bir değer sistemi, bir kimlik ve bir kültür ve medeniyetin, sağlıklı sıhhatli yaşanabilir olması için ferdin kendisi, yaratıcısı, ailesi, komşusu, akrabası, toplumu, devleti ve diğer toplumlarla, insanlık âlemiyle olan ilişkilerini, toplumsal kimliğe, değer sistemine ve kültür ve medeniyet kodlarına göre düzenleyen güçle donanmış bir kurallar, kaideler ve normlar bütünüdür.

Bu nedenle hukukun kullandığı dil ve kavramlar, toplumsal kimlik, değer sistemi ve kültür ve medeniyet kodlarının öngördüğü dil ve kavramlar olmalıdır. Bu şekilde yapılanan bir hukuk sistemi, toplumun kimliğini, değer sistemini, kültür ve medeniyet kodlarını kuvvetlendirir; hukuk sistemine olan toplumsal güveni sağlar. Bu ilişki, hukuk sistemi ile ahlak sisteminin birbirini desteklemesini, kuvvetlendirmesini temin eder. Değer sistemi, ahlak sistemi ve hukuk sisteminin bütünleşmesi, birbirine destek olması, suç ve ceza oranlarının azalmasına sebebiyet verir; fert ve toplum korunur. Kendi ile ailesi ile akrabası ile komşusu ile toplumu ile devleti ile gelecek nesillerle ve geçmiş nesillerle barışık şahsiyetli bir insan unsuru ortaya çıkar. Aksi durum ferdi, toplumsal ve sistemsel bunalımdır ve krizler doğurur.

“Kanunlaştırma hareketleri”, her ülke ve millet için gereklidir, hatta zorunludur. Önemli olan, kanunlaştırmanın nasıl, hangi temel unsurlara, hangi değer sistemine, kültür ve medeniyet kodlarına göre yapılacağı ve nasıl bir dil ve kavramlar kullanılacağıdır.

Bugüne kadarki uygulamalardan, tecrübelerden “Kanunlaştırmaların 3 farklı şekilde yapıldığı” görülmektedir:

1-İslah/ Rehabilitasyon: Var olan hukuk kurallarının yeniden tanzimi ve yeni ihtiyaçları karşılar hale getirilmesi.

2- Resepsiyon: Yabancı bir hukuk sisteminin ülke hukuk sistemi olarak kabul edilmesi ve düzenlenmesi.

3-Expansiyon: Sömürgeci devletlerin kendi hukuklarını, sömürgelerine, gerektiğinde zor kullanarak taşımaları.”¹⁰

¹⁰ Balcı, M., “Tanzimat’tan Ulusal Programa Yeniden Yapılanmanın Hukuki Gelişim Süreci” *Genç Hukukçular Hukuk Okumaları, Birikimler*, İstanbul, 2003, c.1, s. 16-57.

Resepsiyon ve ekspansiyon, devlete hâkim olan gücün, genellikle halka rağmen gerçekleştirildiği bir olgudur. Her ikisinde ana slogan, **“Halka rağmen halk içindir.”** olmaktadır.

Osmanlı’daki Tanzimat, Islahat fermanlarını ve Cumhuriyet döneminde yasal düzenlemeleri göz önüne aldığımızda, son *“İki yüz yıllık süreçte hem resepsiyon hem de rehabilitasyon yapılmıştır.”*¹¹ diyebiliriz. Ancak İstanbul Sözleşmesinin bağlayıcılığı, yapılan işin bir resepsiyon olduğunu göstermektedir. İstanbul Sözleşmesi ve bunu referans alarak hazırlanan tüm yasalar, bizim kültür ve medeniyet kodlarımıza, değer sistemimize hem aykırı hem de savaş açmış vaziyettedir. Nitekim Avrupa Birliği’nin genişlemeden sorumlu komiserlerinden Olli Rehn’in aşağıdaki ifadeleri bunu teyit etmektedir: *“Üye ülkelerde olduğu şekilde, aday ülkelerde de lezbiyen, gay, eşcinsel ve transseksüel hakları örgütlerinin varlık ve faaliyetlerinin güvence altına alınmasının takipçisiyiz. Türkiye’nin bu konuda gerekli adımları atmasını bekliyoruz.”*¹²

Rıza merkezli cinsel özgürlük ve cinsel yönelim kavramsallaştırılmaları ile, ahlaka, nikaha, namusa, edebe, hayâya, vakara, şerefe, iffete, aileye, nesle ve insan fitratına karşı şiddetli bir psikolojik savaş açılmıştır. Bu gerçek görülmelidir.

Toplumun ifsadı, gelecek nesillerin feda edilmesi, neslin yaşlanması, değişik hastalıkların ortaya çıkması ile sağlıksız bir neslin zuhûr etmesi, cinsel tatminin gayrimeşru bir şekilde sağlanmasının sonuçlarıdır. Yaratılış kanunlarına aykırı, insan fitratına zıt, zararlı ve toplumun geleceğini, neslin devamı yasasını ihlal ederek tehlikeye sokan hiçbir düşünce ve yaşam tarzı meşru kabul edilemez, edilmemelidir! Bütün bunlardan dolayı, cinsel özgürlük ve cinsel yönelim kapsamında eşcinselliğe, zinaya, fuhşa, nikâhsızlığa insan hakkı olarak bakılamaz; ifade özgürlüğü kapsamına da sokulamaz.

Bu nedenle 2011 İstanbul Sözleşmesi fesh edilmelidir! 6284 Sayılı Yasa kültür ve medeniyet kodlarımıza göre yeniden yapılandırılmalıdır.

AB sürecinde kendi kültür medeniyetimizin temel değerlerine taban tabana zıt birçok olgu gündeme gelip yasallaştırılmaktadır. Bu noktada siyasiler (hassaten iktidar sahipleri) son derece şuurlu, toplumuyla uyumlu, imani, ahlaki, geleneksel değerlerini önceleyen bir tavırla hareket etmelidirler! Ayrıca STK’ların, cemaatlerin, hareketlerin, teşkilatların, aydınların, akademisyenlerin, kanaat önderlerinin, genelde toplumun tümünün gelinen noktada sorumluluk üstlenmesi, üzerlerine düşen görev ve sorumlulukları, “en güzel tarzda mücadele” kanuniyetine uygun bir şekilde, hep birlikte, kardeşçe, dostça yapması tarihi bir sorumluluktur.

Ve; *“Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma.”* (42 Şûrâ 15)

¹¹ Balcı, M., “Tanzimat’tan Ulusal Programa Yeniden Yapılanmanın Hukuki Gelişim Süreci” *Genç Hukukçular Hukuk Okumaları, Birikimler*, İstanbul, 2003, c.1, s. 16-57.

¹² Kumbasar, İ. K., *Yeni Çağ*, 23.06.2009.

Henüz vakit varken!